

ת"פ 58336/07/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו זהרה

בית משפט השלום בפתח תקווה

19 ינואר 2014

ת"פ 58336-07-13 מדינת ישראל נ' אבו זהרה

ת"פ 58368-07-13

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה
נגד
מוחמד אבו זהרה
הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רייכמן הנאשם וב"כ עו"ד גלאון

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם אני מרשיעה אותו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשע"ד, 19/01/2014 במעמד הנוכחים.

ניצה מימון שעשוע, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם שהינו בן 24 שנים הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין.

העבירה הינה מחודש יולי 2013.

לנאשם הרשעה קודמת ב - 5 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, מהשנים 2010 - 2012 בגין נדון ל - 35 ימי מאסר בפועל ו - 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וזאת בדצמבר 2012, המאסר המותנה הינו על כן בר הפעלה.

התביעה טענה כי יש מקום לגזור על הנאשם עונש במסגרת מתחם הענישה, בהתחשב בקיום עבירות קודמות מאותו תחום וכן להפעיל במצטבר את המאסר המותנה.

הסניגור ביקש להאריך את המאסר המותנה, נוכח העובדה שהנאשם הינו צעיר נורמטיבי אשר נכנס לישראל למטרת עבודה, וכיום עומד בפני לימודים אקדמיים בגרמניה, בענין זה הוצג אישור קבלה ללימודים שמתחילים ביולי 2014. כמו כן הוצגו מסמכים רפואיים אודות מצב רפואי קשה של אבי הנאשם ומכתב לגבי מצבה הסוציו אקונומי של המשפחה, אשר הנאשם היווה המפרנס הראשי בה.

עוד טען הסניגור כי מתחם הענישה כפי שנקבע בענין הדרי על ידי כב' השופט שוהם, יכול להיות גם מאסר על תנאי במקרים המתאימים, ולא דוקא מאסר בפועל של חודש עד שישה חודשים, כפי שנקבע בפסיקת בתי המשפט המחוזיים.

אין חולק כי הערך המוגן בעבירה - הוא זכות המדינה לקבוע את מיהות הנכנסים בשעריה.

בשיקולי הענישה אני נותנת דעתי מחד גיסא לקיומן של 5 עבירות קודמות על חוק הכניסה לישראל בפרק זמן של שנתיים, ולכך שהעבירה הנוכחית נעברה רק מס' חודשים לאחר גזירת המאסר המותנה, ומנגד אני נותנת דעתי לכך שאין לכניסה עצמה עבירות נלוות, ומכאן שהדעת נותנת שהיתה למטרת עבודה בישראל, וכמו כן לעובדה שהנאשם החזיק בעבר באישור כניסה לישראל אשר הופקע עקב הרשעתו הקודמת.

לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, איני סבורה כי השיקולים לקולא שפורטו לעיל הינם בגדר שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם הענישה. מדובר בנאשם שפרט לעבירות על חוק הכניסה לישראל לא הסתבך בפלילים ולא הראה נטיות עברייניות ועל כן עצם הנכונות והמאמץ שנעשה להשתלב בלימודים אקדמיים בחו"ל אינם בגדר "שיקום עבריון".

אני סבורה כי לא התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות הארכת המאסר המותנה, אשר איננו חורג באורכו ביחס למתחם הענישה הקבוע לעבירה במקרים שאין בהם נסיבות חריגות, ובפרט כאשר העונש המותנה נגזר

בעקבות צבר של 5 עבירות.

לפיכך, אני סבורה כי מתחם הענישה הינו כפי המתחם הנהוג בתיקים מסוג זה, מחודש עד שישה חודשים, וברף הנמוך שלו לנוכח שיקולי הקולא שצויינו.

אני סבורה כי נוכח אורכו של המאסר המותנה, יש מקום לחפוף את המאסר שייגזר בתיק זה למאסר המותנה כך שבסך הכל ירצה הנאשם תקופה של 5 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מפעילה את המאסר המותנה בן 5 חודשים שנגזר על הנאשם ב ת.פ. 36347-06-12 .

בגין העבירה נשוא תיק זה אני גוזרת עליו 31 ימי מאסר בפועל, אשר ירוצו בחופף למאסר המותנה שהופעל.

מתקופת המאסר יש לנכות את 10 ימי מעצרו מיום 28.7.13 עד 6.8.13.

כמו כן 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ההפקדה בתיק תוחזר לנאשם לאחר התייצבותו לריצוי המאסר.

לאור הצהרת הנאשם כי רוצה להתחיל בריצוי המאסר היום, ילווה על ידי המאבטחים לבית המעצר.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח שבט
תשע"ד, 19/01/2014 במעמד
הנוכחים.
ניצה מימון שעשוע, שופטת

הוקלד על ידי אלינור שבו